

אנדרה קוגן ברייטמן

סיפורים מהעולם

אבו עלי סופר חמורים

הוא עלה על אחד מהם ופנה לדרך
הביתה, כששאר החמורים הולכים אחריו.

אבו עלי חי רחוק, רחוק מכאן במדבר. יום אחד
הוא הלך לשוק בעיר וקנה תשעה חמורים.

"אחד, שניים, שלושה, ארבעה, חמישה, שישה,
שבעה, שמונה... אי! איפה החמור התשיעי?"

אחרי זמן מה אבו עלי אמר לעצמו "הנה אני הולך
קדימה ולא רואה מה קורה אחרי. כדאי לבדוק האם
כל החמורים עדיין אתי" והוא עצר, הפנה את ראשו
וספר.

הוא חיפש בצדי הדרך, אחרי עצים, אחרי
סלעים, בדרך שמאחוריו, אך לא ראה כלום!

מודאג מאוד ירד אבו עלי מחמורו
והתחיל לחפש את החמור החסר.

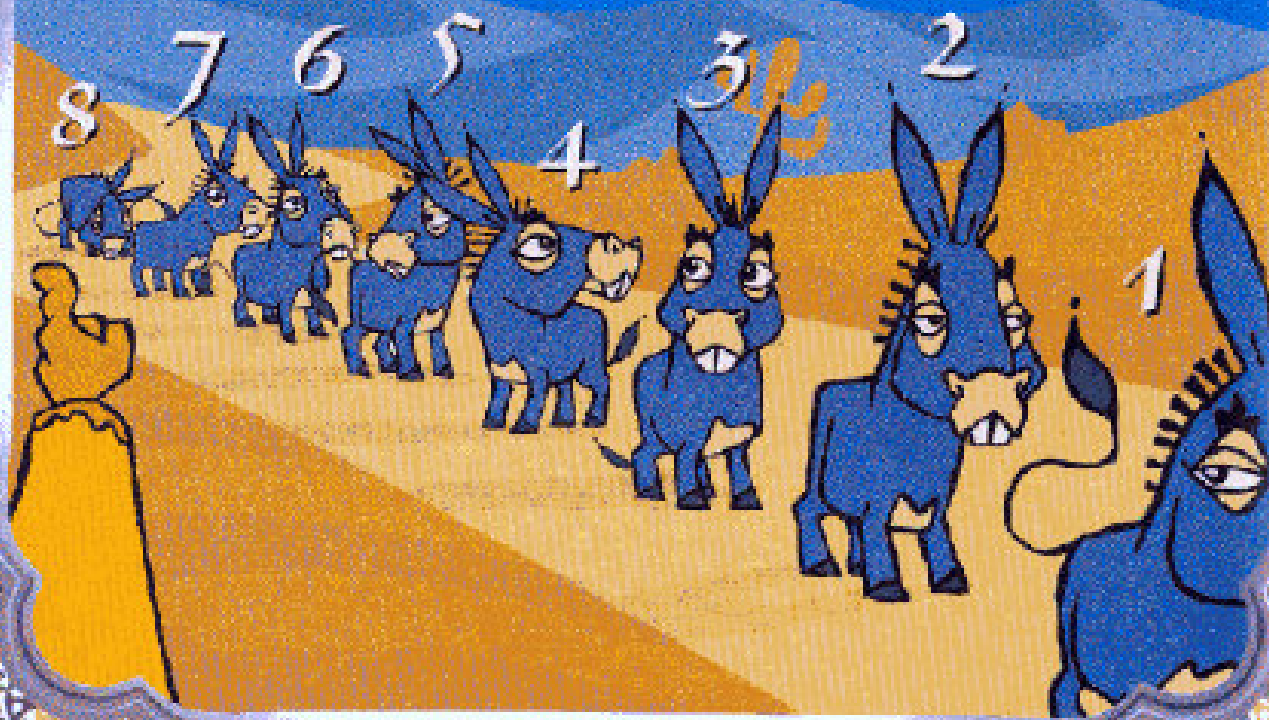

הוא עלה שוב על חמורו והמשיך
בדרך. אחרי שעות אחדות הוא
החליט לספור את החמורים שוב.

הוא הביט על החמורים וניסה לספור אותם
מחדש. "אחד, שניים, שלושה, ארבעה,
חמישה, שישה, שבעה, שמונה, תשעה!
אא! הנה החמור התשיעי, כנראה חזר!"

הוא הסתובב וספר "אחד,
שניים, שלושה, ארבעה,
חמישה, שישה, שבעה,
שמונה..." התשיעי שוב נעלם!

אבו עלי איבד סבלנות. הוא ירד שוב
מחמורו וחיפש. אחרי עצים, אחרי סלעים,
לאורך הדרך שמאחוריו... כלום!

מיוזע, עייף ובלי להבין דבר עלה אבו
עלי שוב על חמורו כדי להמשיך בדרך.
אר מולו הופיע פתאום שכנו מוסה.

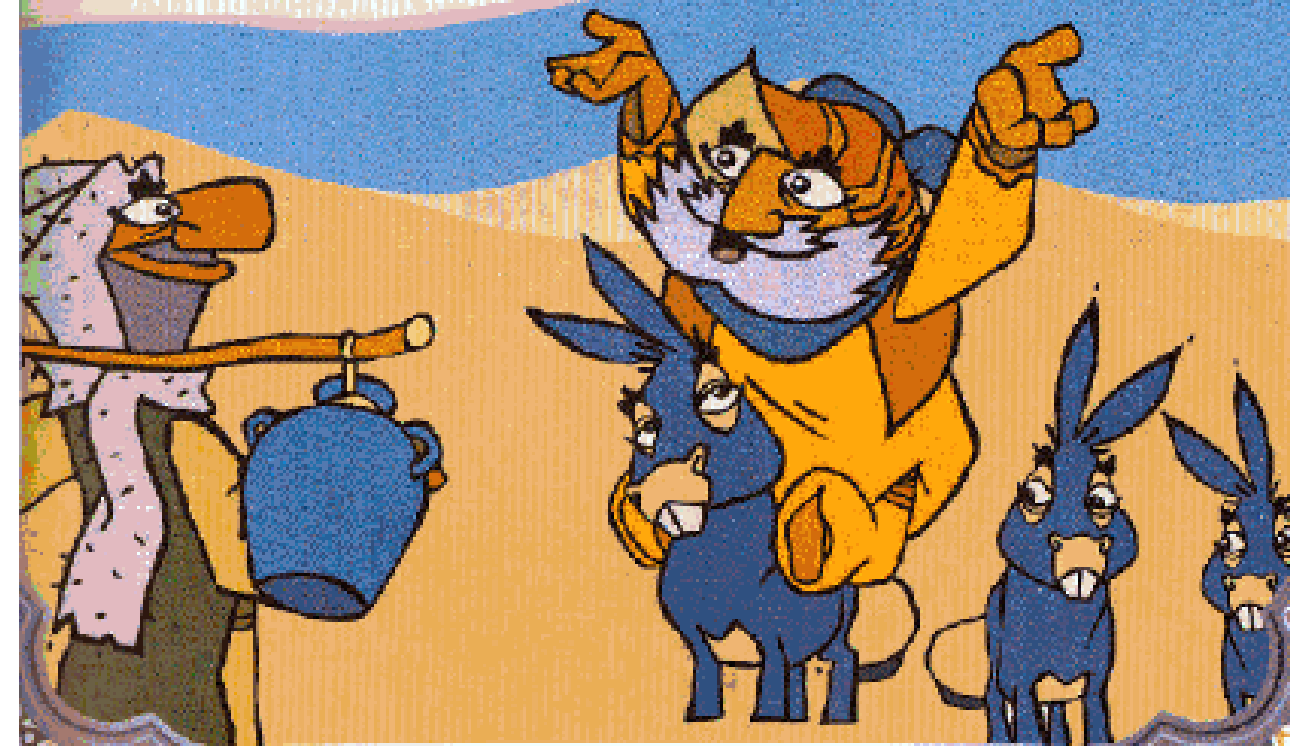
ועכשיו ספר עוד פעם את
חמוריו: אחד, שניים..
שלושה, ארבעה ...
...תשעה!
מה קורה כאן?

מוסה, שהבין מיד מה קורה, התחיל לצחוק ואמר
"אבל אבו יקירי, אני רואה עשרה חמורים."
"עשרה? כיצד? איך תוכל לראות עשרה?"
שאל אבו עלי.

"מוסה, ידידי, עזור לי לספור את החמורים"
ביקש אבו עלי "כל הזמן נאבד אחד. כשאני
סופר אותם אני מוצא רק שמונה, וכשאני יורד
כדי לחפש, התשיעי מופיע פתאום!"

"אבל איפה אתה רואה את החמור
העשירי." שאל אבו עלי שהבין את טעותו.

"אני רואה את זה שאתה רוכב עליו,
ושמונה אחרים אחריו" אמר מוסה.

אבו עלי לא נעלב. גם הוא פרץ בצחוק אדיר,
צחוק מהבלבול שגרם לעצמו.

"הוא רוכב על החמור התשיעי ושמו אבו"
ענה מוסה בפרץ צחוק.

